

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **FTV Prima, spol. s r. o.**, sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8, zast. Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou se sídlem v Praze, Sokolovská 49/5, proti žalovanému: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2007, sp. zn. 2006/627/had/FTV, č. j. had/7080/07, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2008, č. j. 8 Ca 297/2007 - 43,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým bylo zrušeno jeho výše specifikované rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, neboť žalobce dne 26. 5. 2006 od 19.15 hod odvysílal na programu Prima televize pořad „Extra“, který svým nevhodným obsahem dle závěru stěžovatele mohl ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Zrušující rozsudek městského soudu vycházel z toho, že řízení před orgánem bylo zatíženo vadou, neboť nebyl proveden důkaz promítnutím záznamu posuzovaného pořadu.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh stěžovatel blíže nespecifikoval.

Žalobce nevyužil své možnosti podat vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde ovšem žalovaného) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud při absenci argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro něj nenahraditelnou újmu. Z dikce výše citovaného ustanovení vyplývá, že odkladný účinek lze přiznat jen na návrh. Návrh v posuzovaném případě přitom nikterak nekonkretizuje, jaká nenahraditelná újma stěžovateli hrozí. Stěžovatel nikterak nerozvádí, že výkon či účinky rozhodnutí pro něj budou znamenat

nenahraditelnou újmu, ani to, v čem by měla taková újma spočívat. Soud je v případě posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku tímto návrhem vázán; pokud návrh neobsahuje nic než žádost o přiznání odkladného účinku bez jakékoliv konkretizace, nemá vlastně soud co posuzovat.

Obecně je pak potřeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (zde městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.

Konstantní je v tomto směru i rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu, zde možno odkázat např. na rozsudek ze dne 2. 6. 2005, č. j. 2 Afs 37/2005 - 82, dostupný na www.nssoud.cz, kde se praví, že ve vztazích mezi soukromou osobou a státem v případě, že stěžovatelem v řízení o kasační stížnosti je státní orgán a že ve věci jde o právní vztah spočívající v povinnosti k peněžitému (tedy zastupitelnému) plnění mezi účastníky, „nenahraditelná újma“ u státu (reprezentovaného státním orgánem jako účastníkem řízení) nepřipadá prakticky v úvahu. Ve svém usnesení ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publikováno pod č. 46/2004 Sb. NSS, zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu